

Право ли е?

Между небето и земята живѣлъ единъ човѣкъ; той ималъ жена и трима синове: единиятъ билъ слѣпъ, другиятъ — куцъ, третиятъ — безъ рѣцѣ.

Отишли единъ пѣтъ тримата на полето, а прѣдъ тѣхъ—заекъ. Слѣпиятъ го видѣлъ, хромиятъ го настигналъ, а този, що билъ безъ рѣцѣ, го уловилъ и го скрилъ въ пазвата си.

Вървѣли, вървѣли и дошли до едно голѣмо море, а въ него имало три кораба: единиятъ билъ отдавна отпътувалъ, другиятъ билъ потъналъ въ морето, а третиятъ билъ безъ дѣно. Седнали тѣ въ кораба, дѣто билъ безъ дѣно, и отпътували.

Лютѣ клетва. x

Баба мела двора,
Дѣдо пѣкъ — обора.
Гиздава Писана,
Самъ-сама остана,
Въ кжта се довлѣче,
И гърба припече;
— Мърка и мърмори,
Тихо си говори:
Дворъ да се продѣни,
Баба да потъне,
Оборъ да се срине,
Дѣдо да загине!
Че по цѣлъ день въ кжта,
Дѣдо съсъ лулата
Пухка и се грѣе,
Баба пѣкъ му пѣе. . .
А пѣкъ менъ, горката,
Пѣдятъ задъ вратата! . .

и. п. с.